

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

∞ Pasen ∞
in de
Antonius van Paduakerk
Huis van God, huis voor de buurt

De heilige vrouwen bij het graf, icoon van Maria Nolet

— ∞ —
Wij wensen iedereen een Zalig Pasen
— ∞ —

www.avpnijmegen.nl

Jaargang 36 nummer 2 maart 2024

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom

redactie@avpnijmegen.nl

Website: Mieke Dahlhaus,

webmaster@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 1 mei 2024

Verschijningsdatum: vrij. 10 mei 2024

Kopij altijd sturen naar

redactie@avpnijmegen.nl

Oplage Paasnummer: 460 exemplaren

Print: Janssen Repro, Nijmegen

Verspreiding Antonius Onderweg: Monique

Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen

06 - 49392730

secretariaat@avpnijmegen.nl

www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356

ABN AMRO: NL08ABNA0418667160

t.n.v. RK Parochie H. Stefanus

Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96

6524 DJ Nijmegen

secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

INHOUD

- 3 HEMELSLEUTEL, CECILE KUIJPERS
- 4 VANUIT HET LOCATIETEAM, TON GROOS
- 4 BERICHT PENNINGMEESTER, MARTIEN PETERS
- 4 ERRATA BIJ VRIJWILLIGERSGIDS, BEPPIE PETERS
- 5 DE BELOFTE VAN EEN NIEUWE AARDE EN EEN NIEUWE HEMEL, JAN ZUIKER
- 6 LIEDDAG HUUB OOSTERHUIS, STADSKLOOSTER
- 7 KRONIEK 1, FRANS BLOM, ROB VAN WOERKOM
- 7 KRONIEK 2, MARIJ DE ROOIJ
- 8 ABSOLUTE, ALBERT MEIJER
- 9 ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS
- 9 HOE GAAT HET NU MET KDUSGEBRYEL, MARTIEN P.
- 10 SEQUENTIE VAN PASEN, JAN ZUIKER
- 10 PASSIECONCERT EN ICONENEXPO, ADDY GROOS
- 11 HERDENKING BOMBARDEMENT, LOUIS SIBBALD
- 12 ZINNEN DIE BEKLIJVEN, ROB VAN WOERKOM
- 12 GOED NIEUWS VOOR HET STADSVOEDSELBOS, MARTIEN PETERS
- 13 DIACONIE, MONIQUE LECLERQ EN ANNEKE LEISINK
- 14 DAG KINDERSPIRITUALITEIT, LIESBETH VROEMEN
- 14 ROMMELMARKT, ROMMELMARKTBESTUUR
- 15 MARCUS, JOHN DONNE EN WIJ, JOS BLOM
- 16 UITNODIGING, LEVEN MET ELKAARS VERSCHILLEN, JAN VAN HOOIJDONK
- 16 PAASVIERING VOOR KLEUTERS, THEO BROCK
- 17 RIA BEDANKT, ROB VAN WOERKOM
- 17 GEDICHT, NEEM DE TIJD, DICHTER ONBEKEND
- 18 GELEZEN: HELDEN VAN DE KERK, JAN-MARTIN BERGHUIS
- 19 CONCERTEN IN MAART EN APRIL
- 20 ANTONIUS OP VAKANTIE, ANTOON JANSSEN
- 20 AGENDA

HEMELSLEUTEL

De vroege lente is elk jaar weer het moment waarop nieuw leven zich aankondigt in de natuur. Bomen en planten die in bloei komen te staan, het frissgroene jonge blad dat staat te springen om zich uit te spreiden, vogels die bezig zijn om te gaan nestelen, de eerste vlinders die fladderend rondgaan. Een van de planten die in het vroege voorjaar mijn aandacht trekt is de 'Hemelsleutel'. Een prachtige naam natuurlijk, die mogelijk is ontstaan door een regionaal gebruik om 's zomers een bundeltje van de stengels aan een plafondbalk of binnenmuur te hangen en de wortels met klei nat te houden. De bloemknoppen richten zich dan boven, naar de hemel, en komen volop tot bloei.

Hemelsleutel

Wat bij deze wilde plant elk jaar weer verwondert, is het bijna gelijktijdige proces van afsterven en opnieuw beginnen. Terwijl de afgestorven stengels er nog staan, komen er in het hele vroege voorjaar al nieuwe scheuten vanuit de grond omhoog. Teken dat in de duisternis van de winter het nieuwe leven zich al heeft klaargemaakt. Elk jaar weer die verwondering en dat teken van hoop dat je even doet stilstaan.

De week voor Pasen doet ons op een indringende manier stilstaan. Het is de periode waarin de laatste dagen van Jezus' leven worden verhaald en beleefd. Het gaat over de dagen waarin Jezus verraden, berecht, gekruisigd en begraven wordt. De grote belangstelling voor de muzikale Paasvertelling *The Passion* en de vele uitvoeringen van Bachs *Matthäus Passion* laten zien dat het lijdensverhaal nog steeds heel veel mensen raakt.

Het lijdensverhaal wordt gevolgd door de opstanding van Jezus uit de dood, hetgeen we met Pasen vieren. Is het dan zo dat het een verhaal is met twee bedrijven? Dat in het eerste bedrijf wordt verteld over hoe een rechtvaardig en onschuldig mens veroordeeld en terechtgesteld wordt, en dat in het tweede bedrijf wordt verteld over een goede afloop, waarbij de dood niet het einde is? Dat zou een te eenvoudige voorstelling van zaken zijn. Het zijn delen die intens verweven zijn met elkaar. De betekenis van het lijdensverhaal krijgt pas echt betekenis door het opstandingsverhaal.

Op Goede Vrijdag herdenken wij het moment dat Jezus stierf, op Paasdag horen we dat de grote steen die het

graf afsloot is weggerold en dat het rotsgraf leeg is. Jezus is uit de dood opgestaan en 'levend' geworden. Niet een verhaal om heel letterlijk te nemen. Het gaat om de boodschap dat het leven sterker is dan de dood. Dat het licht de duisternis overwint. Dat liefde en geweldloosheid sterker zijn dan de brute kracht van geweld.

*Het gaat om de boodschap
dat het leven sterker is dan de
dood*

Eigenlijk is de steen die het graf afsloot een prachtig beeld in het verhaal. Doordat deze is weggerold, wordt er ook voor ons iets geopend en kunnen ook wij dicht bij de gebeurtenis staan. Het geopende graf wordt dan een uitnodiging om echt deel te nemen aan dit verhaal van hoop. Misschien kunnen we het zelfs als een uitnodiging zien om de steen weg te rollen die onze eigen hoop gevangenhoudt.

De hoop van Pasen staat niet voor optimisme of dat we met onze eigen plannen kunnen bepalen wat goed en juist is. Het staat voor het vertrouwen dat wanneer iets vastgelopen is er altijd weer beweging mogelijk is. Dat we verwachting mogen koesteren, soms zelfs tegen beter weten in. Verwachting koesteren voor onszelf, voor gemeenschappen waarin we leven, voor onze samenleving, voor de wereld waarin zoveel onrecht is. Geïnspireerd worden tot alledaagse daden van liefde en hulp maar ook tot daden van protest, tot keuzes maken die niet voor de hand liggen of voor meningen staan die tegen de stroom ingaan. Vertrouwen dat het goede het kwaad overwint.

Ik denk nog even terug aan het beeld van de Hemelsleutel. Terwijl de afgestorven stengels er nog staan, komen er alweer nieuwe scheuten vanuit de grond omhoog. Wat is het mooi om je te verheugen over een nieuw begin.

Ik wens u Zalig Pasen!

Cecile Kuijpers

VANUIT HET LOCATIETEAM

Wanneer ik dit stukje schrijf, ben ik net thuisgekomen na een lange locatieteamvergadering. Weer hebben we met elkaar gesproken over de toekomst van onze locatie, de rol van het parochiebestuur en onze eigen rol en mogelijkheden. Het belangrijkste onderwerp, eigenlijk een steeds terugkerend thema, is: duidelijkheid over onze positie als geloofsgemeenschap en de toekomst van onze gebouwen.

Al een aantal keren hebben we hierover gesproken met het parochiebestuur. Zodoende is in de offerte-aanvraag voor het bureau dat het opstellen van het ambitiedocument gaat begeleiden al iets veranderd ten gunste van onze eigen plannen, maar wij blijven vraagtekens zetten bij het waarborgen van de voortzetting van onze geloofsgemeenschap op de huidige locatie.

Onze wens is dat veel explicieter in deze opdracht komt te staan dat onze blijvende aanwezigheid als geloofsgemeenschap op de huidige plek een voorwaarde is voor herbestemming of ontwikkeling van het Antonius van Paduacomplex, en wel met ruimte voor vieringen en voor de voortzetting van onze activiteiten, b.v. de diaconie. Het belang van onze eigen toekomst moet voorop staan.

We gaan het voltallige parochiebestuur uitnodigen om dit nogmaals duidelijk te maken. Verder zouden we graag van het parochiebestuur willen horen wat hun visie is op de toekomst van de Stefanusparochie als geheel en op de plaats en de herkenbaarheid van onze Antoniusgemeenschap daarin.

Deze informatie kunnen we dan meewegen in een breed AvP overleg waarin de discussie over de toekomst van onze eigen geloofsgemeenschap centraal zal staan.

Ik wil graag eindigen met u te wijzen op het Passieconcert en de prachtige iconententoonstelling in onze kerk.

Dat we daar inspiratie uit mogen opdoen.

We ontmoeten elkaar bij de vieringen voor en tijdens het Paasfeest in onze kerk.

Namens het Locatieteam: Ton Groos, voorzitter,

BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER

Beste parochianen en sympathisanten van de Padua gemeenschap. In de vorige Antonius Onderweg schreef ik u dat op dat moment met de Aktie Kerkbalans zo'n 3000 Euro was opgehaald.

Op dit moment staat de teller op een kleine 5000 €. Helaas moet vastgesteld worden dat dit 35% minder is dan afgelopen jaar. Niettemin wordt uw bijdrage, hoe klein ook, zeer gewaardeerd en zeker goed besteed voor het voortbestaan van de Padua gemeenschap.

Eigenlijk is het wel het hele jaar door Aktie Kerkbalans: u kunt altijd bijdragen. Hebt u nog geen tijd gevonden om een bedrag over te maken, dan vindt u hieronder nog onze rekeningnummers.

IBAN: NL96INGB0000940356

tnv RK parochie H Stefanus, loc. Antonius van Padua

IBAN: NL08ABNA0418667160

tnv Parochie Antonius van Padua.

Mocht U fiscaal gunstig uw bijdrage willen overmaken, dan helpen wij U daarbij graag. De Padua kerk heeft een ANBI-status met rsin 824137152

Mail naar secretariaat@avpnijmegen.nl

Martien Peters, penningmeester

ERRATUM BIJ VRIJWILLIGERSGIDS - AVP

In de vrijwilligersgids van najaar 2023 zijn een flink aantal fouten geslopen die we bij deze willen verbeteren:

Pag. 4 6) Wegen met Zegen moet zijn pag. 20

Pag. 11 Paduakoor: Paul Keijzers (niet met z)

Pag. 12 Organisten: Paul Keijzers (niet met z)

Pag. 27 Remie Hazewinkel mailadres: remiehazewinkel@gmail.com, niet hotmail)

Pag. 28 Bert en Lisa Janssen postcode 6531 HD (niet HA) mailadres Lisa: lisajanssen.nl@gmail.com

Pag. 28. Anton en Pieta Janssen mailadres antoonpieta@outlook.com

Pag. 31 Barrie (geen y) Needham **Bach**straat (niet Beethovenstraat)

Pag. 32 Jan Okkerse janokkerse1@gmail.com

Pag. 32 Wilma van Oosten: telnr. **06-33710336**

Pag. 35. Marieke van de Ven telnr. **0620797380** (024nr. is niet meer in gebruik)

Beppie Peters

DE BELOFTE VAN EEN NIEUWE AARDE EN EEN NIEUWE HEMEL?

Op Pasen vieren wij de Verrijzenis, de opstanding uit de doden van Jezus van Nazareth. Een zeer bijzonder gebeuren, dat bijna niet voorstelbaar is, en waaraan dan ook veel getwijfeld wordt. Bovendien is het de basis van ons geloof in het hiernamaals: Jezus was de eerste die verrezen is, maar Hij beloofde dat wij allen Hem zouden volgen. Deze belofte is op meerdere plaatsen in de Evangeliën te vinden.

Zie b.v. Mt. 22;23-30 e.v. Die dag kwamen er Sadduceën bij Hem; dezen houden (=geloven) dat er geen verrijzenis bestaat...(volgt een strikvraag over de 7 overleden mannen die gehuwd waren geweest met eenzelfde vrouw. Hoe zou dat in de hemel zijn?) "Jezus gaf hun ten antwoord: 'Gij vergist u, omdat gij noch de Schrift noch Gods macht kent. Na de verrijzenis is er geen sprake meer van huwen of ten huwelijk gegeven worden, maar men zal zijn als engelen in Gods hemel.'" En Jo. 14, 1-3: "Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou ik het u hebben gezegd, want ik ga heen om een plaats voor u te bereiden..."

Maar deze geloofswaarheid wordt ook in onze dagen heel vaak betwijfeld. Het is ook verre vanzelfsprekend: dood is dood. Die twijfel was er ook al in de eerste jaren van het Christendom. Paulus ziet zich genooddaakt met klem die waarheid te verkondigen. "En als wij verkondigen dat Christus uit de doden is opgestaan, hoe kunnen dan sommigen onder u beweren dat er geen opstanding van de doden bestaat? Als er geen opstanding van de doden bestaat, is ook Christus niet verrezen. En wanneer Christus niet is verrezen, is onze prediking zonder inhoud en uw geloof eveneens.Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen." (1Kor. 15, 12-14 en 19.) Wij worden dus uitgenodigd vast op het hiernamaals te hopen.

Zoals vaak dringt ook hier de vraag zich op: wat doet dat met mij? Wat betekent dit concreet voor mij, voor ons? Uit de evangeliën is daar weinig concreets over te ontdekken, behalve dat het daar goed zal zijn: geen verdriet, geen tranen enz. De diepgelovige Oosterhuis doet een poging om die waarheid dichterbij onze verbeelding te brengen. Onuitsprekelijke dingen, mysteries, worden nog het best "verwoord" door gedichten en muziek. Hij schreef een prachtig gedicht waarin hij de ervaring verwoordt van verrijzen. Het is op muziek gezet door Antoine Oomen. Eerst geef ik u de tekst van het gedicht, zonder de herhalingen. Daarna geef ik enige toe-

lichting, want het kan wat raadselachtig overkomen... Je zou het het toegepaste evangelie kunnen noemen...

Het zal in alle vroegte zijn als toen.

De steen is weggerold.

Ik ben uit de grond opgestaan.

Mijn ogen kunnen het licht verdragen.

Ik loop en struikel niet. Ik spreek en versta mijzelf.

Mensen komen mij tegemoet, wij zijn in bekenden veranderd.

De ochtendmist trekt op. Ik dacht een dorre vlakte te zien.

Volle schoven zie ik, lange halmen, aren waarin de korrel zwelt.

Bomen omranden het bouwland.

Heuvels golven de verte in, bergopwaarts, en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,

de zee, die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.

Wij worden wakker van het eerst licht.

Alsof iemand ons bij naam en toenaam heeft geroepen. ...

Dan zal ik leven.....7x.

Toelichting: 'het zal...' het gaat dus over de toekomst, wat nog te verwachten is. Maar het sluit tegelijk aan bij het paasgebeuren: 'De steen is weggerold'.

Noli me tangere, icoon van Maria Nolet

'Ik ben uit de grond opgestaan, struikel niet, kan spreken': verwondering over dit nieuwe leven...Mensen komen mij tegemoet', wij zijn in bekenden veranderd' Geen afstand meer tot vreemden zoals in het hiernamaals."

"Ik dacht een dorre vlakte te zien. Volle schoven zie ik, lange aren, waarin de korrel zwelt"...Heuvels golven de verte in..." Een idyllische natuur wordt gesuggereerd. (Zelfs Paulus meldt dat ook de natuur deel zal zijn van

de eindverlossing. 'Het lijden van deze tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen.....Zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost worden uit de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorie van de kinderen Gods.' Rom. 8,18-21) "„Daarachter, kristal geworden, verblindend, de zee die haar doden teruggaf." Herstel van leven voor iedereen, ook de velen die door de eeuwen heen verdronken zijn. "Wij overnachten in elkaars schaduw." Nabijheid, warmte en veiligheid bij elkaar. "Wij worden wakker van het eerste licht" Dit is het licht dat ons aanstoot in de morgen. Beeld van de werkzame aanwezigheid van de Eeuwige. 'als of iemand ons bij naam en toenaam heeft geroepen.' Inderdaad, wij worden geroepen door de Eeuwige voor een nieuw leven, met toenaam, iedereen van ons als persoon gekend. En dan eindigt het met een telkens herhaald, juichend "Dan zal ik leven, dan zal ik leven..."

Ik vind het een ontroerend, prachtig lied, dat ons wat dichterbij het mysterie brengt hoe het in het leven na de dood zal zijn. Het blijft een fantasierijke poging, de enige die ik ken. We mogen ons voorbereiden op een grote verrassing... Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn!

Jan Zuiker

Op deze link zingt Trijntje Oosterhuis het lied https://youtu.be/NH80MQSJEJo?si=R3Xj9_erMRWchh-

DAT WIJ LEVEN-OOSTERHUIS LIEDDAG

Liëddag rondom de eerste sterfdag van Huub Oosterhuis

Stadsklooster Mariken in Nijmegen nodigt uit voor een grote Oosterhuis-liëddag op **zaterdag 6 april om 10.00-16.30 uur**.

Rondom de eerste sterfdag van Oosterhuis zingen wij zijn liëdderen waarin hij taal en vergezichten aanreikt die veel mensen hun spiritualiteit op een vernieuwende manier doet beleven. En we staan stil bij wat hij daardoor betekend heeft voor de vernieuwingsbeweging in de kerken.

Met het in Oosterhuis gespecialiseerde koor en orkest (!) van Stadsklooster Mariken en met het koor van alle deelnemers wordt het vooral een dag vol muziek. Tussen het zingen door zal Marc van Dijk, biograaf van Oosterhuis en schrijver van het boek: *De paus van Amsterdam*, korte impressies geven van de mens Huub Oosterhuis en zijn spiritualiteit.

We sluiten de dag af met een gezongen viering om Oosterhuis te herdenken en om zijn oeuvre verder uit te dragen.

wat: Dat wij leven - Oosterhuis-liëddag

voor: alle mensen die graag liëdderen van Oosterhuis zingen

wanneer: zaterdag 6 april 2024, 10.00-16.30 uur

waar: Stadsklooster Mariken (Goede Herder Kerk) Fanfarestraat 57 6544 NS Nijmegen

wie: Stadsklooster Mariken, Koor van Stadsklooster Mariken, Mediorenkoor Dukenburg en gastzangers Begeleidingsorkest en Selma Peters (piano) Muzikale leiding: Rob Engels (viool, fluit) met: Marc van Dijk, auteur van *De paus van Amsterdam* Ekkehard Muth, pastor Stadsklooster Mariken

kosten: € 25,- inclusief lunch, koffie, thee, borrel (groepen >10 personen € 22,50 p/p)

aanmelding: tot 27 maart via liëddag@stadskloostermariken.nl

of via het inschrijfformulier op de website je ontvangt dan een betaalverzoek om de aanmelding te bevestigen

info: stadskloostermariken.nl

KRONIEK

In herinnering aan Jos Blom 21 febr. 1948 – 2 febr. 2024

Rond 2018 is Jos lid geworden van onze Paduageloofs-gemeenschap nadat de Bethlehem kerk werd gesloten. Hij voelde zich er meteen thuis. Al spoedig werd hij lid van het Paduakoor en niet veel later ook lector. Met zijn bijzondere stem was hij meteen heel herkenbaar. Hij wist zelfs de mededeling over de collecte-opbrengst van de vorige zondag te laten klinken als een gedicht. Overigens was Jos, samen met zijn broer Frans al zijn hele leven lang lid van het kerkkoor van de Betlehemkerk geweest, ruim vijftig jaar. Een pauselijk onderscheiding hiervoor had niet misstaan!

Natuurlijk had Jos ook een leven buiten onze gemeenschap. Na zijn middelbare school op het Dominicus College begon hij in 1967 aan zijn studie Engels. Die studie rondde hij af met groot succes en gedurende de rest van zijn werkzame leven was hij docent, onderzoeker en bestuurer. Jos had een talent voor hard, snel en efficiënt werken. Hij promoveerde, schreef boeken en artikelen en was jarenlang hoofdredacteur van een wetenschappelijk tijdschrift. Hij was een bevlogen docent: hij gaf college met handen en voeten, met alles wat hij had, en zijn enthousiasme was aanstekelijk. Hij had een speelse, creatieve en artistieke kant: hij hield van toneel en cabaret, als acteur en toeschouwer. Als staflid was hij de drijvende kracht achter veel toneelvoorstellingen samen met studenten.

Jos was iemand met vele talenten. Hij kon goed schrijven, wetenschappelijke teksten maar ook korte verhalen en hij was ook een dichter. Jos schreef liedjes met prachtige teksten voor zijn vrouw Marieke, zijn kinderen en kleinkinderen. Maar vaak ook liedjes met grappige en ironische teksten over de pretenties en absurditeiten in de wereld om ons heen. Het laatste jaar schreef hij ook voor het Paduakoor. Het waren liedjes bestemd voor de vieringen in onze kerk, en waarvoor Paul Keijzers de muziek componeerde. Twee van die liedjes zijn bij zijn uitvaart in onze kerk gezongen.

De laatste jaren van zijn leven had hij veel last van zijn voeten. Het lopen werd voor hem steeds moeilijker en in het afgelopen half jaar werd hij een aantal keren aan zijn benen geopereerd. Nadat hij ook getroffen werd door corona traden er allerlei complicaties op en belandde hij weer in het ziekenhuis. Na een slecht nieuws-gesprek met de artsen overdag, vroeg hij aan zijn dochter Anne die 's nachts bij hem waakte: "Wat is nu mijn tactiek? Wat moet nu mijn strategie zijn? Moet ik al mijn laatste briljante ideeën nog snel opschrijven? Moet ik vechten? Moet ik gewoon maar gaan slapen?" En ze kwamen samen op het antwoord: "It is not up to us, It

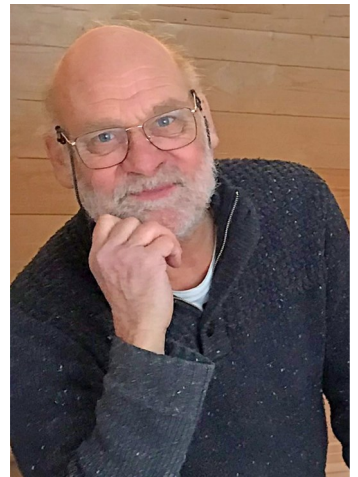
is up to God. It is up to God when we will be born, it is up to God when we will die". Hij vond dat een troostrijke gedachte. In een brief die hij aan zijn kinderen en kleinkinderen schreef zei hij: jullie weten dat ik een gelovig mens ben, al heb ik geen flauw idee wat er na de dood met ons gebeurt. Ik hoop in ieder geval op een nieuw avontuur! Iets van dat avontuur en mysterie verwoordde Jos zelf in het gedicht *Sterrenstof* dat hierna volgt.

Ofschoon wij van zijn ziekte op de hoogte waren, ons ook realiseerden dat zijn situatie ernstig werd, waren wij toch allemaal zeer ontdaan toen wij het nieuws van zijn overlijden op vrijdagochtend 2 februari vernamen. Toen bleek ook direct hoe zeer hij bij ons door zeer velen gewaardeerd werd en geliefd was.

Frans Blom, Rob van Woerkom

Sterrenstof

*Je leven is een oogwenk,
Een lichtflits in de tijd.
Omringd door diepe dromen,
Gevat in eeuwigheid.
Uit sterrenstof geboren,
Uit sterrenstof ontstaan.
Totdat de blauwe aarde,
Je weer op weg laat gaan.
Je bent nog even bij ons,
Maar al op reis gegaan.
Naar onbekende oorden,
Hier ergens ver vandaan.
Wij eenzaam aan de kustlijn,
Jouw boot drijft weg naar zee,
Het avondlijke duister,
Geen lief kan met je mee.
Het leven is een oogwenk,
Een lichtflits in de tijd.
Omringd door diepe dromen,
Omzoomd door eeuwigheid.*

*Tekst: Jos Blom
Van het album: Tijd*

In memoriam zuster Mirjam van Houwelingen Tjimahi, 3 april 1936- Nuland, 27 februari 2024

Al meer dan 15 jaar kennen wij Zr Mirjam als trouwe parochiaan van de AvP gemeenschap. Iedere zondag zat zij op haar vaste plek, aanvankelijk bij ons in de kerkbank en de laatste jaren vooraan op een gemakkelijke stoel of in haar rolstoel. Een stille, vriendelijke kloosterzuster, die al jaren alleen in haar woning vlak bij onze kerk woonde. Als je bij haar thuis kwam brandden overal waxinelichtjes en had zij ook een speciale kamer als

lees verder op Pagina 8

“kapel”, Carmel, ingericht om zich dagelijks te kunnen terugtrekken, te mediteren en te bidden. Zij is haar eeuwige gelofte als Karmelietes trouw gebleven, ook al kon dat op een gegeven moment niet meer binnen kloosterverband.

Zuster Mirjam was jarenlang iedere zondag trouw aanwezig bij de liturgieviering. Bijzonder genoot zij na viering van het samenzijn bij de koffie/thee achter in de kerk. Zelfs toen ze niet meer zelfstandig naar de kerk kon komen, werd zij iedere zondag opgehaald. Toen ze haar huis lopend niet meer kon verlaten heeft een parochiaan een hellingbaan achter in de tuin gemaakt, zodat ze met rolstoel toch kon gaan. Ze zat altijd vooraan op de eerste rij, zoals de meesten van jullie zich herinneren. Ook werd ze trouw door parochianen begeleid bij doktersbezoeken e.d. Ze was altijd reuze dankbaar voor al deze attenties.

In juni 2022 is zij vanwege haar gezondheid verhuisd naar verpleeghuis St.Jozefoord in Nuland, alwaar zij in de woongroep met meerdere religieuzen kon verder leven. Ze heeft AvP gemeenschap en haar eigen huis steeds gemist en was blij met geregeld bezoek of kaartje vanuit onze gemeenschap. Bij haar vertrek uit Nijmegen heeft ze haar eigen kloosterbankje geschonken aan de AvP en dat staat nu in onze dagkapel. Op 25 februari werd ze plotseling ziek, een acute virusinfectie die samenging met grote ademnood was het gevolg; morfine en zuurstof brachten helaas geen verlichting en twee dagen later is zij in alle rust overleden.

We waren heel blij dat haar broers en zussen, uit dankbaarheid voor de lieve band met onze gemeenschap, hebben besloten de uitvaart op 7 maart in onze kerk te laten plaatsvinden. Tjeu van Knippenberg en het Larissakoor verzorgden mede de kerkdienst en Albert Meijer sprak op de Natuurbegraafplaats de laatste zegen uit als afscheid.

Absoute bij het afscheid van zuster Mirjam

*op de natuurbegraafplaats Mookerheide Molenhoek,
7 maart 2024*

*Maria Agnes Theresia, van Houwelingen,
blijf geborgen in jouw naam,
wees als mens gezegend,
om wat je hebt gezegd en om wat is verzwegen.
De rafels om je hart omdat je bent gesleten;
om je wezen, zwak en sterk.
Leven is mensenwerk.*

*Zusje, zus Marijke van Houwelingen, vriendin,
blijf geborgen in jouw naam,
wees als mens gezegend
om wat je hebt gedaan, om wat is nagelaten,
wat soms is misgegaan,
de scherven die je maakte en die jou overkwamen.
Onvermijdelijke pijn voor wie mensen moeten zijn.*

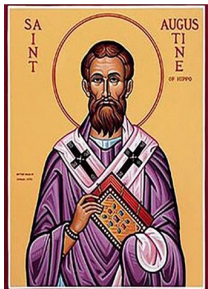
*Zuster, voor alle mensen, Zuster Mirjam,
blijf geborgen in jouw naam,
wees als mens gezegend om wat je allemaal probeerde
om je angsten in het donker,
om je angsten in het licht van de dag,
de pijnen in je lijf en om je geloof in morgen.
Wisselvallig is het tij, voor wie mensen kunnen zijn.*

*Zuster Mirjam op de Carmel,
Levenslang zoekend naar de Eeuwige, de Ene:
lijf geborgen in jouw naam en
wees als mens gezegend,
om wie je hebt getroost, gedragen in gedachten,
je liefde en je hoop,
de keren dat je lachte.
Alle zegening en heil voor wie mensen mogen zijn.*

*Eerwaarde zuster Mirjam onder eerwaarde zusters
blijf geborgen in jouw naam,
wees als mens gezegend
om heel je reisverhaal met al jouw mensenfouten,
om je vriendschap en begrip en je geschokt vertrouwen,
om het leren mettertijd van de ene NAAM: IK zal er zijn.
Wees gezegend in DE NAAM, zoals wij allen:
De NAAM van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.*

Amen

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee

H. Augustinus van Hippo

VAN DONKER NAAR LICHT

Veertig dagen van inkeer zijn bijna voorbij. Toch blijft de sfeer nog even bij ons. Het Passieconcert op 23 maart houdt ons nog even in die verstillings. Dan gaan we via Witte Donderdag naar Paaszaterdag. Op 29 maart volgt dan de Paaswake, waarin we het donker opheffen en het licht maken in de kerk en in onszelf.

Nachtblauw is de hemel, donker de aarde, geen enkel geluid. We wachten samen op wat komt. Het is nog donker in de kerk en ook in ons.

We vragen in een lied: *Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur. Langzaam worden we gevraagd om de donkere periode achter ons te laten en het nieuwe licht te omarmen.*

En als er dan nieuw licht is, laten we dan juichen: Vol luister straalt het volk van God op aarde en juichend klinken paasgezangen. En we willen juichen met het Alleluia van G. Telemann.

En dan zingen we van het nieuwe leven dat er om ons heen te zien en te horen is. Bloemknoppen gaan open, de leeuweriken gaan weer zingen. Tot slot van de viering laten we horen hoe blij we met dit vernieuwde inzicht zijn en danken God met:

U zij de glorie, U zij de victorie nu en immer meer.

Addy Groos

Christus Pantocrator, icoon van Maria Nolet

HOE GAAT HET NU MET KdUSGEBRYEL

Praktisch elke zondag kerkt een groep Eritreeërs in de zaal van het parochiehuys. Dat is al 7 jaar het geval en de meeste van ons merken daar nauwelijks iets van. Er leven momenteel zo'n 23.000 Eritreeërs in Nederland.

Door de repressie in Eritrea (totalitair regime) krijgen de meeste Eritreeërs asiel in Nederland. Het verkrijgen van asiel en status is een moeizame weg: er is veel onbegrip over de meestal jonge asielzoekers wat o.a. met de taal van doen heeft. Dat is de reden dat Eritreeërs el-

30-31 dec. 2023 Kerstnachtmis van de Kdusgebryel gemeenschap

kaar opzoeken om steun aan elkaar te hebben.

Ook wij in de begeleidingsgroep hebben behoorlijk moeten wennen aan de omgang met de Eritrese groep gelovigen in onze parochiezaal. De kerkdiensten van de Eritrees-orthodoxe gelovigen nemen meestal meerdere uren in beslag. Tot een paar maanden terug, ging het redelijk goed met de getalsmatig sterk groeiende groep. Geheel onverwacht ontstond er een intern conflict over een geloofskwestie. Een achttal andersdenkenden wilde zich afsplitsen. Het heeft ons behoorlijk veel inspanning gekost op allerlei fronten (vluchtelingenwerk, politie, Gemeente) om de twee ontstane groepen hun eigen weg te laten gaan.

Het is fijn te kunnen melden dat de rust is weergekeerd en dat beide geloofsgroepen een onderkomen hebben gevonden. De groep onder leiding van priester Futsum (stichting Kdusgebryel) blijft bij ons kerken en het conflict heeft de vertrouwensband en de verstandhouding tussen ons en de groep verstevigd.

De Eritrese gemeenschap viert uitgebreid het orthodox Paasfeest van 2-5 mei 2024. Het Paasfeest sluit dan af met een nachtmis in de nacht van 4-5 mei.

De parochiezaal is in die periode voor een jaarlijks evenement in gebruik, zodat het Eritrees Paasfeest in zijn geheel in de grote kerk wordt gevierd. Het vraagt om goede begeleiding en planning.

Martien Peters, namens de begeleidingsgroep

SEQUENTIE VAN PASEN

Een schitterende Paaszang, die dit jaar bij ons niet gezongen wordt. Vaak wel bij uitvaarten, zeer toepasselijk.

Het compacte Latijn is moeilijk te vertalen zonder de geladenheid van de tekst, die beheerst wordt door de paradoxen, die het verrijzenisgebeuren bevatten, te verzwakken. Hier volgt de tekst in het Latijn met een Nederlandse vertaling. Daarna laat ik de paradoxen in het oorspronkelijke lied zien.

Victimae paschali laudes immolent Christiani.
Aan het paaslam offert, Christenen, uw lofzang.
Agnus redemit oves,
het lam heeft de schapen vrijgekocht,
Christus innocens Patri reconciliavit peccatores
Christus, zonder zonden, verzoende de zondaars met de Vader.
Mors et vita duello conflixere mirando:
Dood en leven in een wonderlijk duel verwickeld:
dux vitae mortuus regnat vivus
De gestorven vorst van het leven heerst als levende.
Dic nobis, Maria, quid vidisti in via?
Zeg ons, Maria, wat heb je onderweg gezien?
Sepulcrum Christi viventis
Het graf van de levende Christus
et gloriam vidi resurgentis.
En de heerlijkheid zag ik van de verrezene.
Angelicos testes, sudarium et vestes
De getuigende engelen, de zweetdoek en de windselen
Surrexit Christus, spes mea:
Christus, mijn hoop, is verzezen:
praecedet suos in Galileam.
Hij gaat de zijnen voor naar Galilea.
Scimus Christum surrexisse a mortuis vere:

Wij weten dat Christus waarlijk uit de dood is opgestaan.

Tu nobis, victor Rex, miserere. Alleluia
Gij, koning overwinnaar, ontferm u over ons.

De latijnse tekst zit vol spanning door de paradoxen: Victimae Pascali is: aan het paasofferlam immolent is: laten zij offeren;

Agnus oves: spreekt vanzelf als tegenstelling; Innocens----peccatores : zonder zonden, onschuldig--zondaars

Mors et vita duello: tegengestelden met elkaar in strijd mortuus regnat vivus: hij heerst levend door zijn dood. Sepulcrum viventis: het graf van de levende.

De boodschap van het onvoorstelbare wordt zo geladen verwoord. En de mooie melodie ondersteunt die. Terecht zingt men deze hymne bij uitvaarten als een geloofsbelijdenis.

Jan Zuiker

PASSIECONCERT EN EXPOSITIE VAN ICONEN VAN MARIA NOLET

Met een mooi gevarieerd Passieconcert op Palmzondag gaat de Goede Week stemmingsvol van start en U bent van Harte welkom zondag 24 maart om 15.00 uur in de Antonius van Paduakerk. Entree is gratis. Na het concert opent Thomas Keijzer de tentoonstelling ter ere van zijn moeder Maria Nolet.

Vanaf 24 tot 30 maart zijn de, door haar met veel liefde en precisie geschilderde iconen in onze kerk te bewonderen en zelfs zijn er 14 te koop.

De verkoop van de te koop aangeboden iconen gaat zo: Bij zo'n icoon staat een bodemprijs vermeld en het catalogusnummer. Er liggen briefjes bij waarop u uw naam en alle andere gegevens noteert en natuurlijk uw bod opgeschreven kan worden. Uw e-mailadres is heel belangrijk, want iedere dag wordt de hoogte van de

PASSIECONCERT & EXPOSITIE EN VERKOOP VAN ICONEN
GESCHILDERD DOOR MARIA NOLET
1941-2020

PASSIECONCERT zondag 24 MARCH 2024:
m.m.v. Charlotte Asberg, sopraan Paul Keijzers, orgel
Herman Hopman, trompet en het Paduakoor
AANVANG 15.00 UUR, VRIJ ENTREE

EXPOSITIE VAN ICONEN MARIA NOLET:
Palmzondag 24 mrt 16 - 18.00 uur
Maandag t/m Witte donderdag 25 - 28 mrt 14-16.00 uur
Paaszaterdag 30 mrt 11 - 13.00 uur
Paaszondag 31 mrt 12 - 15.00 uur

Antonius van Paduakerk,
Groesbeekseweg 94 Nijmegen
info: www.avpnijmegen.nl

lees verder op Pagina 11

biedingen via e-mail aan alle bidders bekend gemaakt. Er kan dan zelfs per mail hoger geboden worden.

Pieta, icoon van Maria Nolet

Na Pasen kan de hoogste bidder zijn/ haar icoon ophalen en natuurlijk betalen. Dat laatste is heel belangrijk want Thomas, de zoon van Maria, die ons dit allemaal aanbiedt, heeft een goed doel voor ogen: een vakantieweek in Hongarije voor kinderen uit oorlogsgebieden in Oekraïne. Hoe meer geld we inzamelen des te meer kinderen kunnen er op vakantie. Dus kom kijken en probeer één van deze prachtige werken te bemachtigen. Het is een unieke kans.

Openingstijden in de expositieweek:

Zo 24 maart (Na Passieconcert) 16.00 – 18.00 uur
Ma. t/m Do. 25 t/m 28 mrt 14.00 – 16.00 uur
Goede Vrijdag geen expositie ivm Kruisweg
Paaszaterdag 30 maart 11.00 uur – 13.00 uur
Paaszondag 31 maart 12.00 uur - 15.00 uur

PS op het spandoek en de flyer is abusievelijk niet vermeld dat naast het Paduakoor, ook het Gregoriaans koor en het Larissakoor mooie Passieliederen ten gehore brengen. Er is een afwisselend programma samengesteld.

Welkom bij ons Passieconcert op Palmzondag 24 maart 15.00 – 16.00 uur. Vrij entree, maar graag een vrijwillige bijdrage voor het Goede Doel.

Addy Groos, Beppie Peters, Monica Pelser

HERDENKING BOMBARDEMENT OP NIJMEGEN 22 FEBRUARI 1944

80 jaar later, 21 en 22 februari 2024 werd in de Nijmeegse binnenstad het bombardement op Nijmegen herdacht. Op dinsdag 22 februari 1944, precies om 13.28 uur, wierpen Amerikaanse vliegtuigen na een mislukte missie boven Duitsland op hun terugweg hun bommen uit boven Nijmegen. Er waren 800 doden en duizenden gewonden. Onder de dodelijke slachtoffers waren 24 kleuters van de Montessori Kleuterschool aan wat toen de Oude Stadsgracht heette en de 6 Zusters van JMJ die hen onderwezen.

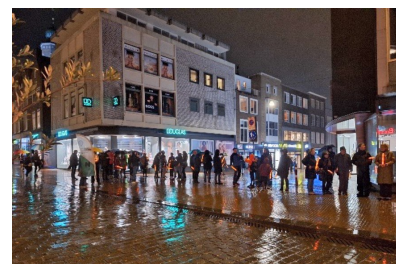
In 2000 werd tussen de oude kastanjabomen die het allemaal meemaakten op het toenmalige schoolplein een monument geplaatst: een stille schommel.

Burgermeester Bruls had de Nijmeegse bevolking oproepen om het bombardement op Nijmegen mede te herdenken en was ook de hele avond van 21 februari mét ambtsketen daarbij zelf aanwezig. Massaal kwamen de mensen in de stromende regen naar de indertijd zwaar getroffen Molenstraatkerk die fungeerde als het verzamel- en beginpunt van de herdenkingswandeling langs de brandgrens. Elke bezoeker kreeg een programma en een boekje voor de bijeenkomst. Eenieder kon ook een digitale kaars in ontvangst nemen, die flakkerende vlammen imiteerde. Bij binnenkomst in de kerk werden beelden vertoond van de Nijmeegse binnenstad kort na het bombardement; een groot gedeelte van het stadscentrum was compleet weggevaagd. Er werden ook beelden vertoond van de massale begrafenis van de 800 omgekomenen op de begraafplaats aan de Graafseweg.

In een indrukwekkende symbolische rouwstoet werd een met bloemen overladen kist van een 'onbekend slachtoffer' meegevoerd naar de begraafplaats, begeleid door kerkelijke en burgerlijke hoogwaardigheidsbekleders en gevolgd door wagens met bloemenkransen met hartverscheurende rouwlinten ('Vaarwel lieve Emieltje 2 jaar'). En dan de massagraven met die honderden kisten; een aanblik die nooit meer van je netvlies verdwijnt. In het stadscentrum is de brandgrens van toen gemarkeerd met 800 ronde naamplaatjes voor de slachtoffers in de straten om het getroffen gebied. Op elk naamplaatje brandde een kaarsje.

De bedoeling was dat deelnemers aan de herdenking een 2 km lang menselijk lint zouden vormen op die brandgrens, maar door het slechte weer was de deelname hieraan onvoldoende. Wel traden op verschillende plekken aan de route Nijmeegse koren op. Projecties op o.a. de Canisiuskerk, de Stevenstoren en de HEMA toonden op indringende wijze het vuur en de verwoesting, zoals die indertijd werden gefilmd. Het was een waardige en indrukwekkende herdenking van de slachtoffers van toen.

Louis Sibbald, 21 februari 2024

Het menselijk lint langs de brandgrens, 21-02-2024

ZINNEN DIE BEKLIJVEN

We lezen boeken, kranten, tijdschriften. Het kan haast niet anders dan dat we soms woorden, zinnen, passages tegenkomen die ons op de een of andere manier blijven bezighouden. Zou het wat zijn om in deze nieuwe rubriek elkaar daarin te ontmoeten? De onvermoeibare Beppie stuurde een mail: 'Ik hoop op kopij van jullie voor het Paasnummer'. Aan Beppie kan ik niet weigeren. Maar mijn engel is nog steeds spoorloos. Weliswaar wanhoop ik niet, haar nog eens te ontmoeten maar daar zal het waarschijnlijk voorlopig niet van komen. Wat nu? Het is vandaag vrijdag 8 maart, ik besluit te wandelen langs de oevers van de Waal. Wandelen maakt mijn hoofd, mijn lichaam vrij(er). En gelukkig, eindelijk weer eens een zonovergoten dag. Dat belooft wat. De bodem van de weilanden is echter toch nog drassiger en ook glibberiger dan ik had gedacht. Plakken zware klei hangen aan mijn schoenen. Ik zoek het wat hoger op waar het lopen makkelijker gaat. Hier staat Klein Hoefblad al in bloei. En warempel, daar springt een kleine kikker voor mijn voeten weg. Alleen omdat zij beweegt, neem ik haar waar.

Ik overdenk wat ik vanochtend gelezen heb: een hoofdstuk uit *Het Kwaad*, een boek van Rüdiger Safranski. Safranski is iemand die over literatuur en filosofie op een werkelijk super meeslepende manier kan schrijven. In 1998 van een vriendin gekregen, dus meer dan 25 jaar geleden. Ofschoon, zoals vermeld, is het een boeiend maar toch geen gemakkelijk boek. In de loop van die jaren heb ik nogal wat passages vele malen herlezen. Eén zin heeft mij nooit meer losgelaten. In een fragment, handelend over de filosoof Schopenhauer gaat het over het begrip medelijden: *Tat twam asi (dat alles ben jij), luidt de Oud-Indische formule voor die ervaring, zo staat er te lezen. 'Dat alles ben jij', vanaf die tijd kon ik die zin nooit meer vergeten.*

Toen ik het boek voor de eerste keer las, was ik nog volop werkzaam als leraar biologie. De school bevond zich in een natuurgebied en we konden vaak veldwerk doen waarbij we dieren konden waarnemen en bestuderen. Denkend aan bovenstaande uitspraak probeerde ik mijn leerlingen, maar vooral ook mijzelf, het volgende bij te brengen: *die kikker daar, die je daar in het veld ziet springen, (en die ik nu weer hier pal vóór mij zie bewegen) dat ben jij ook.* Ook die kikker koestert zich graag in het zonnetje, zoekt een lekker hapje op, probeert zijn dorst op tijd te lessen, zoekt gezelschap, kwaakt zijn

hoogste lied, paart en krijgt kinderen, is door en door kwetsbaar, en moet eens sterven. Wie aandachtig naar dit diertje kijkt, komt zichzelf tegen. De lichte kanten van het menselijk bestaan, als ook de negatieve, duistere kanten van ons bestaan. Nu terug op mijn kamer, schrijvend aan dit stukje, zie ik een Prunusboom in bloei staan. Weer denk ik aan het citaat. Die bloeiende boom..... ook die mag ik zijn.

Zoals gezegd bij mijn inleiding: het zou mooi zijn als we zinnetjes die voor ons van betekenis waren/zijn met elkaar kunnen delen.

Kikkermeisje, Josette Lenders

Rob van Woerkom

GOED NIEUWS VOOR HET STADSVOEDSELBOS

Het jonge en enthousiaste bedrijf Vergroen is druk bezig om na te denken over de inrichting en planning van het Padua stadsvoedselbos. En natuurlijk willen we er op die plek weer iets bijzonders van maken, en ook combineren met een aantal moestuintjes. We zijn heel blij dat we daarvoor kunnen samenwerken met iemand die dat stuk als afstudeeronderwerp oppakt en samenwerkt met Vergroen. Nog mooier is het dat de Gemeente Nijmegen ons initiatief met een heel ruime subsidie ondersteunt: we kunnen van start!

Daarvoor hebben we een informatieavond belegd:
Woensdag 10 april 2024 19.00 uur
in de serre kamer van de pastorie.

Iedereen die belangstelling heeft voor het ontwikkelen van het Padua voedselbos is van harte welkom

Het thema van de avond is: **Informatie, vragen en antwoorden over stadsvoedselbos Paduakerk**

De inleiding bestaat uit een interactieve informatieve presentatie door het bedrijf Vergroen over (stads) voedselbossen. Er zal veel tijd worden ingeruimd voor het stellen van vragen. Mogelijk kunnen we ter plekke een werkgroep formeren en de eerste werkzaamheden bespreken.

AvP Huis van God, huis voor de buurt!

Martien Peters,
initiatiefnemer

DIACONIE

BOODSCHAPPENPAKKETTEN

Wat was dit een prachtige actie! Zo'n actie die niets kost en heel veel oplevert.

Iedere zondag kwamen mensen lachend binnen: "Ik heb weer zegeltjes!" Regelmatig hadden we samen weer een kaart volgeplakt en daarmee een boodschappenpakket bij elkaar gespaard. En op het einde van de actie hebben we in totaal..... 25 pakketten aan St. Gast kunnen geven! De cliënten waren er heel blij mee, met name met het wasmiddel. Dank aan alle spaarders van de zegeltjes!

OEKRAÏNE

Aan de inzameling voor mensen in Oekraïne hebben deze keer zes kerken meegedaan. De actie is gestart op 18 februari en de afgelopen zondag 17 mrt afgesloten. Wat hebben heel veel mensen de weg naar de Antonius van Paduakerk weten te vinden met vaak tassen en dozen vol met levensmiddelen, babyvoeding, incontinentiemateriaal en hygiënische artikelen. Ook hebben

we weer rollators, rolstoelen en andere hulpmiddelen gekregen. Het kleine kamertje staat al flink vol en ook achter in de kerk staat weer heel veel opgestapeld.

Natuurlijk, het is allemaal maar een druppel op een gloeiende plaat. Maar als die "druppel" toevallig op jou valt, dan kan dat, naast het krijgen van iets wat je heel hard nodig hebt, je ook laten voelen dat er ergens op de wereld mensen zijn die je niet vergeten.

DE VASTENMAALTIJD 2024

Op 12 maart was onze jaarlijkse Vastenmaaltijd. Er kwamen 42 volwassenen en 4 kinderen mee eten vanuit de Pompekliniek, Effata en de Antonius van Paduakerk.

In de middag waren de tafels al klaargezet en prachtig gedekt door enkele vrijwilligers.

Ook dit jaar was de Vastenmaaltijd gekoppeld aan ons doel van de Vastenactie: bijdragen aan het goed kunnen laten functioneren van een Centrum in Homs in Syrië waar alle jongeren – zowel Joden als Moslims en Christenen - welkom zijn. Het is erg belangrijk dat zij weer samen in gesprek komen en blijven en dingen ondernemen om zo een bijdrage te kunnen leveren aan de opbouw van hun land.

Er was door een groep mensen lekker en eenvoudig gekookt. Iedereen liet het zich goed smaken! Nogmaals dank aan alle kokers.

Schrijven van kaarten naar patiënten in de Pompekliniek is een vast onderdeel van de Vastenmaaltijd. Bauk Zondag had één van de mannen van de Pompekliniek meegebracht. Deze man was heel dankbaar voor de uitnodiging om mee te mogen eten. Hij vertelde wat het krijgen van een kaart voor hem betekende. Je leeft buiten de maatschappij, maar je voelt je ook buitengesloten. Maar met zo'n kaart ervaar je dat je erbij hoort, dat iemand je de moeite waard vindt.

De gasten kopen een kaart voor €0,50 en dat geld wordt, samen met de verkoop van de bloemenvaasjes op tafel, opgeteld bij de betaling voor de maaltijd. In totaal is er op deze avond een bedrag gedoneerd van € 510,20. Die opbrengst is, samen met de gezelligheid van het samen eten en de dankbaarheid voor het leven in een mooi en vredig land, de grote winst van zo'n avond.

Werkgroep diaconie

DAG VAN DE KINDERSPIRITUALITEIT

Dag van de Kinderspiritualiteit 'Zij die jou voorgingen'. Dat is de titel van de zevende 'Dag van de Kinderspiritualiteit' die op 12 april 2024 in Nijmegen plaatsvindt.

Welke rol spelen vorige generaties in de spiritualiteit van kinderen? Hoe geven verschillende religieuze tradities vorm aan het in ere houden van overledenen? Maar ook: hoe hebben vormen van geërfde pijn invloed op de spirituele ontwikkeling van kinderen? Dat zijn vragen waar we ons samen in gaan verdiepen, en u bent daarbij van harte uitgenodigd.

Al jaren kom ik met enige regelmaat in de Antonius van Paduakerk, en sinds kort woon ik er ook vlakbij. Maar ik ken lang niet iedereen, dus eerst even dit. Ik werk als zelfstandig onderwijsadviseur en ben ook docent op de KPZ (Pabo) in Zwolle waar ik onder meer lesgeef over didactiek van levensbeschouwelijke vorming. Ik heb in Nijmegen theologie gestudeerd en ben moeder van de veertienjarige Siebren die zo nu en dan ook zijn neus laat zien in de Antonius van Paduakerk. 'Kinderen en Spiritualiteit' is mijn specialisme, en daarover schreef ik een boek dat onlangs uitkwam bij uitgeverij Kwintessens:

De wolken horen ook bij ons. Kinderen, spiritualiteit en onderwijs. De centrale gedachte in dat boek is dat alle kinderen, ongeacht hun godsdienstige of niet-godsdienstige opvoeding, een spirituele laag hebben die belangrijk voor hen is. Die oorspronkelijke spiritualiteit wil nogal eens verpieëteren, omdat er in onze samenleving weinig ruimte en aanmoediging voor is, maar vaak ook doordat volwassenen er te veel hun stempel op willen drukken. Wij mensen beter te weten dan kinderen waar het heen moet met hun spiritualiteit, en daarmee kunnen we hun groei frustreren. Voor mensen die binnen kerken actief zijn in kinderactiviteiten is het een interessante vraag: hoe geef je ruimte aan hun oorspronkelijke spiritualiteit, terwijl je waarschijnlijk ook dingen wilt overdragen of 'onderwijzen'?

Op de jaarlijkse Dag van de Kinderspiritualiteit proberen we mensen met verschillende professionele en levensbeschouwelijke achtergronden bij elkaar te brengen om elkaar te inspireren en van elkaar te leren. Er

komen meestal zo'n 50 mensen, waaronder altijd ook kerkelijke vrijwilligers. Met andere woorden: je hoeft er niet per se voor doorgeleerd te hebben om er iets aan te hebben.

Dit jaar starten we met een bijzondere lezing door Marian Markelo, winti-priester-es, over de plaats van voorouders in de Afro-Surinaamse traditie. Daarna zijn er twee rondes praktische workshops met heel verschillende invalshoeken, waaronder ook workshops door gasten uit Schotland, Engeland en Malta. Er is ook veel tijd om elkaar informeel te ontmoeten, onder andere tijdens een gezellige vegetarische lunch. Op www.oblimon.nl vindt u alle informatie en een inschrijfformulier

Op het eind van de dag is de feestelijke presentatie van mijn boek. Wat zou ik het leuk vinden als er mensen van de Antonius van Paduagemeenschap deelnamen aan deze rijke dag!

Liesbeth Vroemen liesbeth@oblimon.nl

31 AUGUSTUS ROMMELMARKT

Ook dit jaar organiseren wij weer dé rommelmarkt, en wel op **zaterdag 31 augustus 2024** van 10.00 - 15.00 uur. Let op: het is dit jaar niet de eerste zaterdag van september. De inzameling van mooie en schone spullen is op **zaterdag 24 aug. van 10.00-15.00u** en op **woensdag 28 aug. van 16.00-19.00u**.

In het zomernummer volgt meer informatie, maar noteer vast deze data in uw agenda. Mocht u de spullen die u wilt doneren echt niet zelf op kunnen slaan, stuurt u dan een e-mail naar rommelmarkt@avp.nl. We beschikken over opslagruimte, hoewel beperkt.

Het rommelmarktbestuur

MARCUS, JOHN DONNE EN WIJ

Jos Blom schreef deze tekst in december 2023 en in het licht van zijn onverwachte overlijden 2 maanden later, heeft deze tekst en ook de laatste alinea ervan, een andere lading gekregen. We plaatsen zijn laatste artikel als eerbetoon aan een geliefde medeparochiaan met dank aan zijn broer Frans Blom die dit artikel aanreikte.

In zijn Holy Sonnet VII denkt de Engelse dichter John Donne (1572-1631) na over dezelfde tekst als die we op de eerste zondag van de Advent te horen hebben gekregen, Markus 13. Het is het laatste oordeel, het einde van de wereld en ook al zegt de evangelist in een halve zin dat God op die dag zijn uitverkorenen zal verzamelen, bij Markus ligt de nadruk op ellende, duisternis en totale vernietiging. Het enige wat we kunnen doen volgens hem is waakzaam te blijven.

Bij Donne is de sfeer heel anders. Ik citeer zijn hele gedicht, met een proza vertaling er achteraan ter verduidelijking:

*At the round earth's imagined corners blow
Your trumpets, angels, and arise, arise
From death, you numberless infinities
Of souls, and to your scattered bodies go;
All whom the flood did, and fire shall o'erthrow,
All whom war, dea[r]th, age, agues, tyrannies,
Despair, law, chance hath slain, and you, whose eyes Shall
behold God, and never taste death's woe.
But let them sleep, Lord, and me mourn a space;
For, if above all these my sins abound,
'Tis late to ask abundance of Thy grace,
When we are there. Here on this lowly ground,
Teach me how to repent, for that's as good
As if Thou hadst seal'd my pardon with Thy blood.*

Op de denkbeeldige hoeken van de ronde aarde blaas je bazuinen, engelen, en sta op, sta op uit de dood, ontelbare zielen en ga op zoek naar jullie verstrooide lichamen; een ieder die omkwam door de zondvloed of nog zal omkomen in het vuur; een ieder die stierf door oorlog, hongersnood, ouderdom, ziektes, tirannieën, wanhoop, de wet en toeval, en zij die God zullen zien zonder ooit door de dood te zijn heengegaan.

Maar laat ze nog wat slapen, Heer, en laat mij nog een tijdje rouwen. Want als mijn zonden groter zijn dan die van al deze mensen, is het vrij laat om uw overvloedige genade af te smeken als we voor U staan. Leer me hier op mijn eigen bescheiden plekje om berouw te hebben, want dat geeft mij een garantie op vrijspraak alsof U die met Uw bloed hebt ondertekend.

Met zijn 'round earth's imagined corners' begint Donne met een halve grap: vanzelfsprekend heeft een ronde aarde geen hoeken, zegt hij tegen zijn lezers, maar zo staat het nu eenmaal in de bijbel. Maar belangrijker dan dit is dat het inferno van Markus wordt omgetoverd tot de grootste show die je als mens kunt meemaken, een theatermoment dat je voor geen goud zou willen missen. Stel je het schouwspel voor: trompetgeschal en daarna komen alle voorvaderen die we ooit hebben gehad weer tot leven.

Er moet nog druk gewerkt worden om alle lichamen weer heel te maken, maar daarna staat een eindeloze kleurrijke menigte weer levend voor ons, hoe ze ook ooit aan hun einde zijn gekomen.

Dan ineens slaat de stemming om: vanzelfsprekend verlangen Donne en ook wij vurig naar de terugkeer van Christus, en toch, misschien, vraagt Donne aan God, kunnen we nog even wachten. Een van zijn argumenten is dat hij graag nog even wat tijd wil hebben om berouw te tonen, maar het lijkt er ook op dat bij een keuze tussen het drama van de jongste dag en ons eigen vertrouwde leven dat laatste stiekem aantrekkelijker is. Het is een beetje als het enthousiast zingen van een slotlied over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, maar daarna blij zijn dat je achter in de kerk samen gewoon koffie kunt drinken. Als kind hoorde ik dat 'op de laatste dag' ik mijn opa en oma weer in levende lijve terug zou zien. Heerlijk idee! Maar als ik in bed lag dacht ik: laat het vannacht toch nog maar even niet gebeuren. (Behalve als ik de volgende dag op school een overhoring had.)

Jos Blom

'Koffie'pauze' bij AvP zondag 11 juni 2023

UITNODIGING:

'LEVEN MET ELKAARS VERSCHILLEN'

Ontmoeting met lezing, gebed en maaltijd over samenleven in een tijd van polarisatie.

'Verlies elkaar niet als polarisatie dichtbij komt', zo riep de ideële reclamemaker SIRE vorig jaar het publiek op. Die oproep heeft de afgelopen maanden nog aan kracht gewonnen. De kloven in de samenleving lijken immers alleen maar groter te zijn geworden. De politieke tegenstellingen tussen 'links' en 'rechts' zijn verscherpt. Ook op cultureel en sociaal vlak hangen groepen mensen vaak andere waarden aan. Onze samenleving mist een gemeenschappelijk verhaal, maar wat erger is: we lijden met z'n allen aan een onvermogen tot dialoog.

De actualiteit stelt ons voor vragen als: Hoe kunnen we 'leven met elkaars verschillen'? Hoe kunnen we bruggen bouwen in plaats van muren? En welke inspiratie kunnen we daarvoor vinden in de christelijke traditie?

Deze vragen staan centraal tijdens de komende 'dominicaanse ontmoeting', op donderdag 25 april 2024, van 15.30-18.30 uur in de dagkapel van de Dominicuskerk (ingang Groenewoudseweg, Nijmegen).

Spreeker tijdens deze bijeenkomst is theoloog Bernard De Cock. De Vlaamse dominicaan Bernard De Cock (1949) was onder meer werkzaam als studentenpastor en docent in het hoger onderwijs. Vanuit die achtergrond heeft hij een bijzondere interesse in kwesties als emancipatie, identiteit, politieke en religieuze vernieuwing. De Cock staat garant voor een boeiend, grondig en bevlogen betoog.

Na de lezing en het gesprek daarover bidden we samen de vespers. We sluiten de bijeenkomst af met een maaltijd.

De organisatie van de bijeenkomst is in handen van 'Dominicanen024', een samenwerking van Nijmeegse lekendominicanen, dominicanessen en de Dominicuskerk.

Parochianen van de H. Stefanusparochie en andere belangstellenden zijn van harte welkom! U kunt zich tot 15 april aanmelden door een email te sturen aan dominica-nen024@gmail.com. De entree bedraagt € 12,50, maar dit bedrag mag voor niemand een belemmering zijn om deel te nemen. Studenten betalen € 7,50.

Jan van Hooydonk

PAASVIERING VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

De kleine timmerman.

Paasviering voor kinderen van 3-6 jaar (en hun ouders, grootouders en belangstellenden).

Jezus is dood. Een timmerman en zijn hulpjes maken het kruis schoon waaraan Jezus is gestorven. De vrienden van Jezus zijn verdrietig. Ze komen kijken en vertellen de timmerman verhalen over Jezus en waarom ze hem zo missen. Maar dan brengt iemand goed nieuws en komt het hout van het kruis weer tot leven.

Welkom bij de Paasviering in de Antonius van Paduakerk. Entree is gratis.

Theo Brock

RIA HERMSEN BEDANKT

*Toespraak bij het afscheid als koster van Ria Hermesen
11 februari 2024*

Ik geloof niet dat de lieve God over een postkantoor of email beschikt. Brieven of emailberichten hebben wij nog nooit van hem ontvangen. Berichten of boodschappen verstuurt hij het liefst door middel van zijn engelen. Engelen die vanuit de hemel nedergedaald ons iets vertellen, of zoals met Kerstmis ons zingend berichten. Maar soms lijkt het wel of die lieve god gebruikt maakt van aardse engelen. Aardse engelen, zo te midden onder ons gezet om op die manier iets van hem aan ons te berichten. En laat ik nu steeds, zolang ik hier bij deze gemeenschap ben, altijd het vermoeden hebben dat onze lieve Ria een van die engelen is.

Ik heb het opgezocht, op 7 november 2010 was ik de

eerste keer koster. Dat betekent dat ook Ria rond die tijd voor de eerste keer koster was. Want wij hebben samen, met Monique Leclercq in het kosterklasje onder leiding van John Knops gezeten. Ton kwam er dus iets later bij. Niet veel later hoor. En vanaf die tijd leerde ik Ria kennen. Wat een heerlijk iemand om mee samen te werken. Kijk, Ria heeft altijd veel te vertellen, want ze is een scherp waarneemster en ze kan eindeloos verhalen over haar studenten in hun huis, over haar dochter, over Kees, over zoveel wat ze dagelijks leest, ziet, meemaakt.

Maar haar grote kracht zit, zo meen ik althans, in iets anders. Als je samen met haar bent word je haast vanzelf zachter, rustiger, gemakkelijker. Ik weet niet goed hoe ik het noemen moet...maar er straalt altijd iets van haar uit dat ontwapent, dat verwarmt, dat letterlijk gezellig stemt. Ons tot gezellen van elkaar maakt. Wat bijzonder. Trouw aan zichzelf, geen kapsones, maakt samenwerken met haar tot een feest. Dat weet en beseft eenieder die dat heeft mogen meemaken. Maar Ria, nu heb jij ons te kennen gegeven dat je toch jouw kostertaak moet neerleggen. Gezondheidsproblemen nopen jou daartoe. Wel heb je aangegeven dat je in geval van nood bijstand levert; dat heb je overigens al een keer gedaan. En een

ander ding heb je inmiddels ook toegezegd. Iets wat wij samen al 13 keer hebben gedaan, as maken voor Aswoensdag. Een heel speciaal ritueel dat ook iets geheimzinnigs heeft. Samen vuur maken in de kerk, de palmtakjes verbranden, zeven, de as verzamelen. Dat gaan we volgend jaar ook weer doen. Daar verheug ik me al op. Maar Ria, nu wil ik jou toch graag, namens onze gemeenschap, deze Antoniuskaars overhandigen. Blijk van onze dankbaarheid voor al die kosterdiensten die jij hebt vervuld. Wij als kosterteam gaan nog een keer samen eten. Maar deze kaars is namens de hele gemeenschap. Voor jou, lieve engel Ria.

Rob van Woerkom

*Neem even de tijd,
héél even maar,
om je naaste te zien
en te ontmoeten op je weg.*

*Neem even de tijd,
héél even maar,
om in stilte
zijn schepping te bewonderen.*

*Neem je tijd,
héél even maar,
om te denken
dat elke dag een gave,
maar ook een opgave is.*

*Neem zeker de tijd, héél even maar,
om te kijken
waar je helpen kunt, om te zien
wie je kunt bemoedigen.*

*Neem ook de tijd,
om gelukkig te zijn,
uit jezelf te treden
en ruimte aan anderen te geven.*

*Neem zeker de tijd,
héél even maar
en soms wel wat meer,
om Hem te danken,
om het leven te vieren,
om het brood te breken en te delen,
zo kun je gesterkt weer verder,
je levensweg lang...*

CONCERT AGENDA MAART EN APRIL

Goede Vrijdag 29 maart 2024 20.15 uur
Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg

Kamerkoor Mnemosyne zingt ook dit jaar weer een Passieconcert in onze kerk. Op het programma staan werken van Poulenc, Mendelssohn, Sheppard, Roth, Heller, Esenvalds en Byrd

Onder leiding van dirigent Wolfgang Lange brengt het kamerkoor Mnemosyne het Passieconcert *To be a light*. Negen a capella-werken worden uitgevoerd rondom het thema, lijden, en verlichting van het lijden. De concerttitel is ontleend aan het Nunc Dimittis in de bewerking van William Byrd, die de uitroep *To be a light* het hoogtepunt laat zijn van het loflied.

Kamerkoor Mnemosyne staat bekend om zijn prachtige koorklank en expressieve uitvoeringen. Onder leiding van Wolfgang Lange belooft dit concert een unieke en ontroerende ervaring te worden
Kaarten kunt u bestellen via de website www.kamermoormnemosyne.nl

Dinsdag 16 april 2024 20.15 uur
Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg

Nederlands Studenten Kamerorkest

Het Nederlands Studenten Kamerorkest (Nesko) is in oktober 1964 opgericht om studenten de kans te bieden in een kamerorkest te musiceren.

Nesko is een projectorkest bestaande uit zo'n 45 leden, dat ieder jaar opnieuw wordt samengesteld uit ambitieuze studenten van Nederlandse onderwijsinstellingen die naast hun studie op hoog niveau muziek maken.

De gerenommeerde dirigent Pim Cuijpers leidt met veel enthousiasme het Nesko

Kaarten kunt u bestellen via de [website: www.nesko.nl](http://www.nesko.nl)

Palmzondag 24 maart 2024 15.00 uur
Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg

Passieconcert met medewerking van:

Het Paduakoor, het Gregoriaans koor, het Larissakoor, Charlotte Asberg, sopraan en Ton Groos bas
Paul Keijzers, orgel en Herman Hopman, trompet

Entree Gratis Vrijwillige bijdrage voor het Goede Doel

GELEZEN , HELDEN VAN DE KERK

Overdenking voor “Zin in zondag”, Omroep Gelderland
18 februari 2024

Ik ben enthousiast. Enthousiast geworden. Ik ben er vol van, ik ben aangevuurd, ik heb er zin in. Vandaar een lofrede. Het is een woord van dank. *Beter nog*: een woord van hoop voor de kerk en ook uit de kerk. Uit de grond van mijn hart wil ik een aantal mensen bedanken. En daarmee hen bemoedigen.

Bedanken we elkaar weleens? Of is het vanzelfsprekend dat iedereen gewoon zijn werk of zijn dingetje in de kerk doet? Week in week uit, jaar in jaar uit. Ik wil me niet laten opslokken door sombere verhalen over de kerk. Ik wil nu een lofzang houden op zoveel mensen die de kerk en alle dienstverlening daaruit gaande houden. Het zijn de helden van de kerk. Wie zijn dat?

Hou je vast. De koster, de kinderwerkers, toiletpoetsers, stofzuigers en bankenstoffers. De klokkenluiders, koffiezetters, handen schudders bij binnenkomst (“Fijn dat je er bent!”). De stoelen klaar zettters, penningmeesters, huisbezoekers, ziekenbezoekers, bloemetjesbrengers. Locatiebestuurders en kindervieringvoorbereiders en voorgangers, makers en bezorgers van het kerkblad. En ga zo maar door. Ik wil gewoon even zeggen: ik ben blij met jullie, ik dank God voor jullie. Elke zondag weer. Ook al zou de kerk op zondagochtend leeg zijn en ben jij de enige die daar zit: ik kom preken voor jou, samen zingen en delen met jou. Met een kopje koffie na. Ik zou je willen inlijsten en ophangen op een ereplaats in het kerkgebouw. Ik zie je.

Ja, ik zie ook je worsteling. En als we om tafel zitten mag er ook best eerst even gemopperd worden over wat er niet zo lekker loopt en wat er allemaal beter kan. Laten we eerlijk zijn: soms voelt het aan als moeizaam wandelen door de stroop. Weinig bezoekers, weinig actie en reac-

tie, soms ook een versteende cultuur of betonnen muur van kerkelijke spelregels waar je tegenaan loopt. Dat je je afvraagt: waar doe ik het voor? Het druppel-op-een-gloeïende plaat gevoel. Dat je je afvraagt: wat heeft dit met Jezus te maken?

Een goede vraag trouwens die iedereen in de kerk zich mag stellen: wat heeft dit met Jezus te maken? Maar jij... jij bent er! En misschien ben jij wel het antwoord op die vraag. Misschien ben jij wel de drager of uitdrager van dat Licht van Christus. Ik besef heel goed dat die lange lijst van ijverars op de werkvloer van de kerk doorgaans niet in

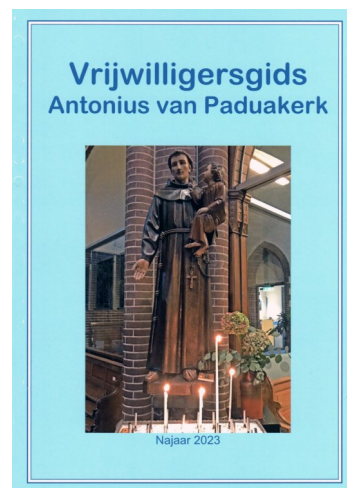
the spotlights staat. Het zijn geen podiumdieren, je ziet ze niet. Of alleen als je goed oplet. *Ik zie je* en geniet van die stoel die je hebt klaargezet, het kerkblad dat je in mijn brievenbus stopt en het toilet dat gepoetst is. Prijs God, een schoon toilet!

Prijs God, zou Hij niet *juist in die trouwe arbeid* aanwezig zijn? Het zijn gouden handen en gouden harten die ik zie en zo waardeer. Daar kan geen celebrant of organist tegen op. De kerk, dat ben jij! De handen en voeten van Jezus, dat ben jij! Wees je ervan bewust en handel daarnaar. Blijf enthousiast!

Weet je wat het woord enthousiast betekent? Wij vertalen het vaak met woorden als bevlogen, beziel, vol vuur en geestdrift. En dat klopt. Maar in het Grieks, de grondtaal van het Nieuwe Testament, betekent het letterlijk: *van God vervuld zijn*. God die *in* en *door* jou heen werkt. Dat is zò ontzettend dichtbij en concreet. Als ik al die ongeziene werkers in de kerk zie word ik daar enthousiast van. Het werkt aanstekelijk. Omdat zij er zijn wil ik er zijn, en mijn aandeel leveren. Samen maak je iets van Jezus zichtbaar. Ik moedig je aan: geef niet op, ga door. God ziet in het in de eerste plaats. Luid de klok, zet je koffie, ga onvermoeibaar op bezoek etc. etc. en verspreid zo de liefde en vrede van Christus. Wees onverbeterlijk aanstekelijk voor anderen. Je bent het in ieder geval voor mij!

Ik zeg en schrijf dit net als de apostel Paulus. In veel van zijn brieven aan de kerk begint hij met een dankzegging en lofrede als deze. En als jij die dit leest *niet* naar de kerk gaat... ik zou zeggen: bezoek eens een kerkdienst, kijk of luister ernaar. Niet alleen naar de preek, maar ook speurend naar waar Jezus Zich stiekempjes schuilhoudt in zo'n held die niet in de spotlights staat. Misschien zit hij of zij wel naast je en is Jezus dichterbij dan je denkt.

Jan-Martin Berghuis

Antonius op vakantie

In 2022 zijn wij op vakantie in Zuid-Limburg in het dorpje Heijerath. We lopen deze dag richting het dorpje Wittem. Hier is een klooster, grootseminarie van de Redemptoristen en een Barokkerk uit 1835. Tevens is het een bedevaart- en pelgrimsoord waar jaarlijks ca. 200.000 pelgrims komen. Ook bekend als de kerk van de Heilige Gerardus Majella en de kapel van Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand. De mooie tuin is de moeite waard om in te wandelen. Deze foto van het mooie witte "Antonius van Padua" beeld, is gemaakt in de barokke kloosterkerk.

Antoon Ianssen

Bezoekgroep

Kent u iemand bij u in de buurt die behoefte heeft aan een gesprekje of bezoekje?

Meld het bij de bezoekgroep:

Josette Lenders.

josette.lenders@gmail.com

Antonius van Padua in beeld

Agenda, activiteiten

zo 24 mrt. 15-16u AvPKerk
Passie concert

zo 24 mrt. 16-18u AvPKerk
+ **ma t/m do 25-28 mrt. 14-16u**

Expositie, verkoop iconen Maria Nolet

di 26 mrt. 15.30-17u Pastorie
Dinsdagmiddagconferentie VPC

vrij 29 mrt. 10-12u Parochiehuis
Sacred Dance

vrij 29 mrt. 20.15u AvPKerk
Concert Kamerkoor Mnemosyne
www.kamerkoormnemosyne.nl

za 30 mrt. 11-13.00u AvPKerk
Expositie, verkoop iconen Maria Nolet

za 30 mrt. 15.30u AvPKerk
Paasviering voor peuters en kleuters

zo 31 mrt. 12-15u AvPKerk
Expositie, verkoop iconen Maria Nolet

di 02 apr. 18-19.30u Parochiehuis
Buurt aan Tafel
www.wij-dewereld.nl

woe 10 apr. 19.30-21u St.Jacobs-
kapel Lezing: Camino, waarom eigenlijk
www.wegenmetzegen.nl

vrij 12 apr. 10-12u Parochiehuis
Sacred Dance

di 16 apr. 18-19.30u Parochiehuis
Buurt aan Tafel
www.wij-dewereld.nl

di 16 apr. 20.15-22.15u AvPKerk
Concert Ned.Studenten Kamer Or-
kest www.nesko.nl

vrij 19 apr. 10.30-15.30u Thiemeloods
Symposium door Camino Academie
www.wegenmetzegen.nl

za 20 apr. 8.30-9.00u Pelgrimskapel
Vertrekceremonie WMZ
www.wegenmetzegen.nl

di 7 mei 18-19.30u Parochiehuis
Buurt aan Tafel www.wij-dewereld.nl

Agenda, vieringen

zo 24 mrt. 10.00u
Palmzondag
Voorganger: Dick Akerboom
mmv het Gregoriaans koor

di 26 mrt. 19.00u
Viering van inkeer en vergeving
Voorgangers: Anneke Leissink, Ans
Asberg mmv de Cantor

do 28 mrt. 19.00u
Witte Donderdag
Voorgangers: Tjeu Knippenberg,
Louis Sibbald
mmv het Gregoriaans koor

vrij 29 mrt. 15.00u
Goede Vrijdag, Kruisweg
Voorganger: Ton Groos
mmv het Larissakoor

za 30 mrt. 21.00u
Paaszaterdag, Paaswake
Voorgangers: Tjeu v. Knippenberg,
Kees Megens mmv het Paduakoor

zo 31 mrt. 10.00u
Hoogfeest van Pasen
Voorganger: Liesbeth Jansen
mmv Padua-gelegenheidskoor

zo 7 apr. 10.00u
Beloken Pasen
Voorganger: Cecile Kuijpers
mmv de cantor

zo 14 apr. 10.00u
3e zondag van Pasen
Voorganger: Tjeu v. Knippenberg
mmv het Paduakoor

zo 21 apr. 10.00u
4e zondag van Pasen
Voorganger: Theo Brock
mmv de cantor

zo 28 apr. 10.00u
5e zondag van Pasen
Voorganger: Theo v.Driel
mmv het Gregoriaans koor

zo 5 mei. 10.00u
6e zondag van Pasen
Voorganger: Liesbeth Jansen
mmv de cantor

do 9 mei. 10.00u
Hemelvaart
Voorganger: Eduard Kimman
mmv koor/cantor?

zo 12 mei. 10.00u
7e zondag van Pasen
Voorganger: Tjeu
v.Knippenberg
mmv Paduakoor

